

Arrest

nr. 90 233 van 24 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar voogd R. DEVOS, haar advocaat T. DECALUWE en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart een minderjarige Afghaan te zijn, Tadzjiek van origine, en geboren te zijn in Sujani Ulya, gelegen in het district Chahar Dara van de provincie Kunduz. U bent op negenjarige leeftijd naar school geweest maar omdat uw moeder de situatie in uw regio niet veilig vond, bent u hier na twee maanden mee gestopt. U hield zich voornamelijk bezig met het verkopen van aardappelen. De aardappelen werden bij u thuis gekookt en u verkocht ze met de handkar in de verschillende straten van uw dorp. Op een dag kwamen de Taliban bij u thuis langs. Ze zeiden aan uw ouders dat ze u gingen meenemen voor een opleiding. U werd gedurende twee maanden door hen opgeleid en toen u op een dag met ene X in de stad Kunduz was, hoorde u van een vriend dat uw vader intussen door de Taliban was gedood. Op een dag gaf diezelfde X u geld om boodschappen te doen voor hem. Daarop verkocht u zijn motorfiets

en u ging naar uw moeder. U zei haar dat u niet langer bij de Taliban wou blijven en daarop adviseerde ze u het land te verlaten. Ongeveer anderhalf à twee jaar geleden hebt u deze reis aangevat die u onder andere voerde langs Iran, Griekenland en Italië. Op 13 mei 2011 vroeg u asiel aan bij de bevoegde Belgische instanties. U legt geen documenten voor die uw asielrelaas zouden kunnen staven.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

“Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Vooreerst lijkt u weinig vertrouwd met de omgeving waarvan u beweert afkomstig te zijn. Doorheen het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) bleek u opmerkelijk weinig toelichting te kunnen geven over uw herkomst uit Sujani Ulya, gelegen in het district Chahar Dara van de provincie Kunduz (zie ook kopieën van informatie in het administratief dossier waarop het CGVS zich baseert). U gevraagd naar dorpen die in de nabijheid van Sujani Ulya liggen, noemt u vier plaatsen, Laghman, Haji Khan, Sajani en Dashte Archi. Dient in dit kader te worden opgemerkt dat Laghman als dorp in uw buurt niet terug te vinden valt, ook niet op ‘fallingrain’, en dit een provincie in Afghanistan is. Van die vier plaatsen die u opnoemt, verklaart u dat u er maar één bezocht hebt, met name Dashte Archi. Er dient echter te worden vastgesteld dat ook Dashte Archi geen dorp is, maar een van de districten van de provincie Kunduz. Voorts stelt u dat Dashte Archi het meest nabijgelegen dorp is en dat het een halfuur wandelen is vanaf uw dorp. In werkelijkheid ligt het district Dashte Archi voorbij de provinciehoofdstad Kunduz, die volgens uw verklaringen dan weer op veertig minuten met de auto van Sujani Ulya zou liggen (CGVS, pp. 4 & 7). Dat u hierover geen correcte verklaringen kunt afleggen is weinig aannemelijk. Wanneer u wordt gevraagd of u weet hebt van rivieren in de buurt van uw dorp en wat de naam van de dichtstbijzijnde rivier is, stelt u expliciet dat u dat niet weet ‘omdat u er geen gezien hebt’ (CGVS, p. 5). Wanneer u later gevraagd wordt hoe de landbouwers in uw dorp hun gronden irrigeerden, stelt u dan weer dat er ‘één rivier, dicht, met veel water’ is. U geconfronteerd met het feit dat u eerder verklaard had geen weet te hebben van rivieren, past u uw verklaringen aan door te stellen dat die rivier ‘heel ver van uw dorp’ was, namelijk ‘twintig minuten ongeveer te voet’ (CGVS, p.11). Dat u er niet in slaagt om op dergelijke vraag een coherent antwoord te formuleren, komt wederom uw geloofwaardigheid niet ten goede. U verklaart dat u ‘vroeger’ vaak met een van uw vrienden die ook in uw dorp woont, naar de stad Kunduz ging (CGVS, p. 7). U gevraagd naar de dorpen gelegen tussen deze provinciehoofdstad en Sujani Ulya, antwoordt u ‘Khanagan’ en dat er ‘nog twee andere dorpen zijn waarvan u de naam niet weet’. Uw gebrekkige kennis hierover is weinig aannemelijk. Het feit dat u weet dat er in die dorpen Pashtunen van de stam Zakhil en Saidkhil wonen, vergoelijkt uw onwetendheid niet. Gezien u vroeger vaak naar Kunduz ging, u daar af en toe boodschappen deed en ook sommige van uw dorpsgenoten er op de markt werkten, kan er aangenomen worden dat u hierover meer gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen (CGVS, pp. 4 & 7 & 9). Bovendien verkocht uw vader druiven en appels op de markt in Kunduz (CGVS, p. 10) en is dit een reden temeer om aan te nemen dat u beter op de hoogte zou moeten zijn van deze omgeving en op zijn minst deze twee plaatsen bij naam zou moeten kunnen noemen. Dat u wel enkele namen van wijken in de stad lijkt te kunnen opsommen (CGVS, p. 9) kan deze appreciatie niet ombuigen. Dergelijke verklaringen wijzen namelijk eerder op een ingestudeerd karakter van uw kennis. Verder verklaart u dat de zus van uw moeder met haar man en kinderen in Khanabad woont. U bent er nooit geweest ‘omdat jullie schrik hadden van de Taliban’. Het is echter niet aannemelijk dat u niet weet waar ze juist woonden in Khanabad. U stelt ‘er niet geweest te zijn, maar alleen gehoord te hebben’ dat ze daar woonden en bijgevolg kunt u hun woonplaats niet duiden (CGVS, p. 13). Wederom kan uw vaagheid niet overtuigen. Er kan immers van worden uitgegaan dat u hierover op zijn minst bepaalde informatie zou moeten hebben opgevangen daar het niet meer dan logisch is dat hierover binnen jullie gezin wel eens over zou zijn gesproken. Evenzo verklaart u dat uw moeder zei dat de Taliban actief waren ‘midden op de weg in Khanabad’. U gevraagd om dit wat meer te preciseren, herhaalt u uw antwoord (CGVS, p. 13). Gezien de onveiligheid in die regio de reden was waarom u nooit uw tante kon bezoeken, is het niet aannemelijk dat uw verklaringen dienaangaande zo weinig specifiek zijn. In de marge dient nog aangestipt dat u gevraagd of u andere provincies in Afghanistan kent, ‘Jalalabad, Kunduz, Baghlan, Nangarhar, Laghman en Khogyaniwal’ opsomt. Hierbij dient te worden

vastgesteld dat Jalalabad de hoofdstad van Nangarhar is en dat Khogyaniwal geen provincie is. Verder vermeldt u ook Kunduz, de provincie waarvan u zelf beweert afkomstig te zijn. Wanneer u gevraagd wordt welke provincies er aan uw eigen provincie grenzen, verklaart u dat 'niet gehoord' te hebben (CGVS, p. 13). Iets later verklaart u dan weer – weliswaar verkeerdelijk – dat Baghlan in het noorden aan Kunduz grenst (CGVS, p. 14). Dergelijke verklaringen doen vermoeden dat uw kennis hieromtrent ingestudeerd is. Daarnaast is het enigszins opmerkelijk dat u niet weet dat uw provincie aan Tadzjikistan grenst (CGVS, p. 14). U verklaart dat er in jullie dorp landbouwgronden waren en dat er onder andere amandelen, katoen en meloenen werden geteeld. Het is opmerkelijk dat u weet wanneer meloenen geoogst worden, maar dat u verkeerdelijk stelt dat katoen op het einde van de winter geoogst wordt terwijl uit de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat dit gewas in de noordoostelijke gebieden van Afghanistan in de periode van 30 augustus tot 15 oktober wordt geoogst, wat overeenkomt met het begin van de Afghaanse herfst. U stelt dat uw vader een landbouwer was en dat jullie een halve 'jerib' grond bezaten. Het is echter opmerkelijk dat u niet weet hoe groot een 'jerib' is. Daarnaast verklaart u dat de oogst 'drie jaar voor uw vertrek slecht was omdat er geen water was' (CGVS, pp. 8 & 10-11). Eerder had u echter al verklaard geen weet te hebben wanneer er voor het laatst in uw regio een slechte oogst was (CGVS, p. 9). Dergelijke inconsistente verklaringen doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Verder is het ook opvallend dat een kilo amandelen volgens u 'vanaf 250 tot meer dan 300 afghani' kost terwijl de prijs van deze vruchten in de tweede helft van 2009 in de noordelijke provincies zelfs tot 60 afghani per kilo zou gezakt zijn, terwijl ze voordien 100 afghani zouden gekost hebben. Het verschil in prijs met uw verklaringen is merkwaardig groot (CGVS, p. 8 en zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Evenzo wat prijzen betreft dient te worden vastgesteld dat u verklaart een mobiele telefoon gehad te hebben en gebruik maakte van het netwerk 'Etisalat'. U verklaart dat u kon bellen voor veertig cent per minuut maar uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt telefoneren minimum één afghani per minuut te kosten (CGVS, p. 6). Dat u er niet in slaagt om hierover correcte verklaringen af te leggen is weinig overtuigend en doet verdere twijfels rijzen over uw afkomst. Ook bij uw kennis over de Afghaanse betaalmiddelen kunnen, ondanks het feit dat u een aantal coupures wel correct kunt benoemen, toch wel vraagtekens worden geplaatst. U stelt verkeerdelijk dat vijf afghani een briefje is, terwijl men in Afghanistan sedert 2005 met muntstukken van vijf afghani betaalt (zie kopieën van informatie in het administratieve dossier). Bovendien beschrijft u foutief dat een bankbiljet van vijf afghani een groene kleur had en dat een biljet van vijftig afghani blauw zou zijn (CGVS, p. 5). Dat u hierover geen correcte verklaringen kunt afleggen, is niet aannemelijk. Het betreft hier zaken waarmee u in uw dagelijkse leven in Afghanistan in aanraking zou moeten gekomen zijn, temeer u verklaart dat u in uw dorp aardappelen verkocht en er bijgevolg van kan worden uitgegaan dat u wel degelijk met geld in aanraking kwam (CGVS, pp. 15-16). Verder is het merkwaardig dat uw kennis betreffende de Afghaanse kalender zo goed als onbestaande is. U stelt dat het nu 1390 (2011) is in de Afghaanse kalender en antwoordt bevestigend op de vraag of u de namen van de maanden kent. Wanneer u daarop de naam van de eerste maand gevraagd wordt, weet u dat dit 'hamal' is, maar wat de zevende maand betreft, stelt u verkeerdelijk dat dit 'sambula' is. Wanneer u later verklaart dat 'in de tweede maand van de winter' de meeste regen valt, dient ook hier te worden vastgesteld dat u deze maand niet bij naam kunt noemen. U ermee geconfronteerd dat u eerder gezegd had dat u de namen van de maanden kende, bevestigt u dit andermaal. Wanneer u echter gevraagd wordt welke maanden in de winter vallen, moet u het antwoord wederom schuldig blijven. Dergelijke incoherente verklaringen kunnen niet overtuigen en ondermijnen uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 4-5). Ook de vaststelling dat u beweert zich niet meer te kunnen herinneren wanneer Nieuwjaar wordt gevierd in Afghanistan, wekt verbazing daar toch algemeen is geweten dat dit een belangrijke 'feestdag' is (CGVS, p. 21). Daarnaast verklaart u twee maanden naar school te zijn geweest. U gevraagd welke school dit was, antwoordt u ontwijkend dat er in 'Chahar Dara een grote school is'. Iets later stelt u de naam vergeten te zijn. U gevraagd waar de school precies gelegen is, antwoordt u wederom vaag 'ergens in Chahar Dara'. U dezelfde vraag nogmaals gesteld, verklaart u dat 'u niet veel geweest bent'. U een derde maal dezelfde vraag gesteld, antwoordt u dat de school in uw dorp was (CGVS, p. 14). Dergelijke vage en ontwijkende antwoorden kunnen in zijn geheel niet overtuigen, ook al zou u maar twee maanden school gelopen hebben. Ook het feit dat u geen informatie kunt verschaffen over andere scholen in uw district is weinig aannemelijk. Het feit dat u wel weet dat er een middelbare school was 'ergens in Khanabad' doet geen afbreuk aan deze appreciatie (CGVS, p. 15). Dat u geen enkele school in uw district weet te noemen, maar wel weet hebt van een school in een ander district van uw provincie, wijst bovendien op een ingestudeerd karakter van uw kennis. Verder is uw kennis aangaande de politieke en sociale toestand in Afghanistan pover. U blijft uiterst vaag als u gevraagd wordt of u belangrijke personen kent van de verschillende Afghaanse etnische groepen. U vermeldt ene Harbab Majid als dorpshef van Sujani Ulya, maar buiten het feit dat hij van Tadzjiekse oorsprong en 'van goede afkomst' is, kunt u niets over hem vertellen. U weet niet van waar hij afkomstig is of hoeveel kinderen hij heeft (CGVS, pp.9-10). Het is merkwaardig vast te stellen dat u over uw eigen dorpshef zo vaag blijft. Gezien het belang van

deze persoon voor uw dorp en de rol die hij hierin speelde kan uw gebrekkige kennis niet overtuigen, temeer er van uit kan worden gegaan dat ook over deze persoon in uw dorp heel wat werd gesproken. Verder verklaart u dat ene Haji Abdel Mumin 'sedert vijf of zes jaar ongeveer' het districtshoofd was van Chahar Dara. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt is deze persoon pas in maart 2011 districtshoofd geworden nadat het vorige districtshoofd, zijn broer Abdul Wahid Omarkhil, om het leven gekomen was bij een zelfmoordaanslag. Dat u Abdul Wahid Omarkhil bovendien niet blijkt te kennen is andermaal weinig aannemelijk (CGVS, p. 19). Gezien de invloed die dergelijke overheidsfunctionarissen in uw regio hebben op het dagdagelijkse leven van de gewone Afghaan, kan men redelijkerwijze van u verwachten dat u deze personaliteiten zou kennen of op zijn minst van hen zou moeten gehoord hebben. Uw vaagheid kan bijgevolg niet overtuigen. U gevraagd naar andere bekende personen in uw regio noemt u ene 'Mohammad Anwar Jindalak'. U stelt dat hij bekend is, maar u weet niet waarvoor. U dan later tijdens dit gehoor gevraagd naar de gouverneur van Kunduz vlak voor uw vertrek, noemt u deze naam opnieuw. Gezien u even daarvoor zelfs niet kon duiden of deze man een politicus, sportfiguur dan wel iets anders zou zijn, is het niet aannemelijk dat u plots kunt stellen dat hij recent voor uw vertrek de gouverneur was (CGVS, pp. 20-21). U stelt daarenboven verkeerdelijk dat hij reeds zes à zeven jaar gouverneur was terwijl hij in werkelijkheid vrij recent voor uw vertrek gouverneur geworden is. Ook het feit dat u verder niets over Jindalak kunt vertellen, wijst op een ingestudeerd karakter van uw kennis en doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. U gevraagd naar 'Engineer Omar', stelt diens naam gehoord te hebben, maar hem niet gezien te hebben. U andermaal gevraagd wie deze persoon is, denkt u dat Engineer Omar op een of ander kantoor werkt (CGVS, p. 21). In werkelijkheid was deze persoon gouverneur vóór Jindalak. Gezien u stelt dat u nog in Afghanistan was toen Jindalak als gouverneur werd aangesteld, is het weinig aannemelijk dat u nooit gehoord hebt van de vorige gouverneur, Engineer Omar, die gedood is in een zelfmoordaanslag (CGVS, p. 21). Wederom is dit een indicatie dat uw verklaringen ingestudeerd zijn. Ook het feit dat u Ahmad Shah Masoud kent als een dichter en niet als een belangrijke mujaheddin-commandant is opmerkelijk. Deze persoon is bovendien net zoals u van Tadzjiekse origine. Het is eveneens bevreemdend dat u Dostum enkel kan plaatsen als 'iemand die iets te maken had met buzkashi', terwijl deze Uzbeekse generaal vooral bekend staat als een van de meest beruchte krijgsheren in Afghanistan. Zelfs uw leeftijd in acht genomen kan er toch van u verwacht worden dat u deze personen enigszins kunt duiden. Het feit dat u verder nog ene Muhammad Hussein als 'de beste van buzkashi' en ene Rahman vermeld die de verantwoordelijke zou zijn van de winkels in Kunduz kan bovenstaande appreciatie niet ombuigen (CGVS, p. 20). Daarnaast is het bevreemdend dat u geen weet hebt van internationale organisaties die actief zouden zijn in uw regio. U geeft aan dat u de vraag niet begrijpt. U bijgevolg gevraagd of er bijvoorbeeld buitenlanders actief zijn die bepaalde activiteiten doen om uw land her op te bouwen, antwoordt u dat 'Afghanistan een helikopter heeft en vliegtuig maakt' (CGVS, p. 21). Dit antwoord kan niet overtuigen. Gezien u verklaart heel uw leven in Sujani Ulya gewoond te hebben zou u op zijn minst bepaalde zaken moeten opgevangen hebben van het feit dat er toch heel wat nationale en internationale niet-gouvernementele organisaties aanwezig zouden zijn in de provincie Kunduz. Temeer omdat enkele daarvan actief zijn in uw district Chahar Dara. Gezien u verklaart heel uw leven in hetzelfde district gewoond te hebben (CGVS, p. 5) is het op zijn minst merkwaardig dat u niets zou gemerkt hebben van de aanwezigheid van dergelijke organisaties. Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Sujani Ulya, district Chahar Dara in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan er ook geen geloof aan de door u beweerde problemen worden gehecht. Deze appreciatie wordt nog versterkt door de volgende vaststellingen. U verklaart dat de Taliban op een dag langsgekomen zijn bij uw ouders om u mee te nemen. Nadat u al twee maanden bij de Taliban in opleiding was, hoorde u van een vriend dat uw vader intussen gedood was door hen. Op een dag bent u dan kunnen ontsnappen en bent u op aanraden van uw moeder Afghanistan ontvlucht (CGVS, pp. 6, 12 en 17-18). Deze door u geschilderde gang van zaken staat echter in schril contrast met de verklaringen die u afgelegd hebt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ter voorbereiding van uw gehoor op het CGVS. Op DVZ verklaarde u dat uw vader op een nacht meegenomen werd door de Taliban en dat u de dag nadien hebt vernomen dat hij was vermoord. Zes à zeven maanden later werd u meegenomen door de Taliban, maar u hebt hen toen verteld dat u niet wou samenwerken en daarop werd u vrijgelaten. Twee maanden later werd u opnieuw meegenomen door de Taliban (Vragenlijst DVZ, 28/09/2011, p. 3). U geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen herhaalt u andermaal dat u 'eerst werd meegenomen door de Taliban' (CGVS, p. 19). Dit biedt echter geen verklaring voor vastgestelde discrepantie. Dergelijke incoherente verklaringen ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Gezien bovenstaande observaties wordt besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. De vaststelling dat u Afghanistan niet verlaten hebt op het door u beweerde moment, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw

verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld, en zoals ook al werd aangestipt, dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing de volgende rechtsregels schendt: artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal bij zijn beoordeling geen rekening heeft gehouden met zijn jonge leeftijd en met zijn lage scholingsgraad. Volgens verzoeker is het niet verwonderlijk dat zijn kennis van verschillende aspecten van de Afghaanse samenleving nogal gebrekkig is. Verzoeker geeft ook nog enkele opmerkingen bij de vaststellingen van de commissaris-generaal.

Verder herhaalt verzoeker zijn asielaanvraag, zoals uiteengezet tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan.

De Raad erkent dat van verzoeker geen doorgedreven kennis van de Afghaanse samenleving mag worden verwacht, gelet op zijn bewering dat hij maar tot zijn veertiende - vijftiende in Afghanistan zou hebben gewoond en hij maar twee maanden naar school zou zijn geweest. Van verzoeker mag echter

wel worden verwacht dat hij kan antwoorden op vragen over zaken uit zijn dagelijkse leven. De Raad stelt vast dat verzoeker op dat vlak ernstig in gebreke blijft.

Zo heeft de commissaris-generaal terecht opgemerkt dat van de vier nabijgelegen dorpen die verzoeker noemde twee geen dorpen zijn. Verzoekers verklaring dat hij dorpen en districten moeilijk uit elkaar kan halen, is niet aannemelijk. Verzoeker beweerde immers dat hij in één van die twee dorpen was geweest, zodat het duidelijk moet zijn geweest dat het een dorp was en geen district.

Verder blijkt uit het gehoorverslag dat aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of er in de buurt van zijn dorp rivieren zijn en waar de dichtstbijzijnde rivier was (gehoorverslag, 5). Verzoekers uitleg dat hij dacht dat men hem vroeg of er rivieren in het dorp zelf waren, kan dan ook niet overtuigen.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij tijdens het gehoor verklaarde dat hij in Afghanistan kon bellen voor veertig afghani per minuut. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat bellen met Etisalat afhankelijk van het tijdstip één of twee afghani per minuut kost. Dit is een opmerkelijk groot verschil met verzoekers verklaring.

Verder beweerde verzoeker verkeerdelijk dat er bankbiljetten van vijf afghani bestaan en dat het bankbiljet van vijftig afghani blauw is. Ook kende hij niet alle maanden van de Afghaanse kalender en wist hij niet wanneer in Afghanistan nieuwjaar wordt gevierd.

Het is ook opmerkelijk dat verzoeker niet meer wist wat de naam was van de school waarnaar hij twee maanden was geweest en waar die school juist gelegen is. Aangezien de school volgens verzoeker in zijn dorp lag, mag worden verwacht dat hij op deze vragen kan antwoorden.

Het feit dat verzoeker op verschillende vragen wel kon antwoorden, weegt niet op tegen deze vaststellingen. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift de verschillende zaken die hij wel wist, zoals de prijs van een brood, de moskee in het dorp, telefoonnummers en netwerken, de aard van de weg van Sujani Ulya naar Kunduz, de bruggen op deze weg, de wijken in Kunduz en de prijzen en gewichten van aardappelen. Het gaat echter niet om zaken waarvan men uitsluitend op de hoogte kan zijn als men van Sujani Ulya afkomstig is.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER